

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2017 r. – KPN/Komisja**(Sprawa T-370/17)**

(2017/C 249/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KPN BV (Den Haag, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. van Ginneken i G. Béquet)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2016) 5165 final z dnia 3 sierpnia 2016 r. uznającej koncentrację za zgodną z rynkiem wewnętrznym oraz porozumieniem EOG zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 139/2004 w sprawie M.7978 – Vodafone/Liberty Global/Dutch JV;
- przekazanie sprawy do ponownego zbadania przez Komisję zgodnie z art.10 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 139/2004
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie rynku treści sportowych i wynikłej z tego niezasadności analizy konkurencji dokonanej przez Komisję.
 - Skarżąca podnosi, że treści sportowe są niezastępowalne i mają zasadnicze znaczenie dla abonentów. Zdaniem skarżącej powoduje to, że treści sportowe (a szczególnie najważniejsze treści sportowe) mają kluczowe znaczenie dla dostawców telewizyjnych chcących konkurować na (między innymi) rynkach związanych z usługami telewizyjnymi.
 - Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja, twierdząc, iż jest inaczej, popełniła oczywisty błąd w ocenie rynku/rynków treści sportowych. Zdaniem Skarżącej owe błędy w zdefiniowaniu rynku wpłynęły na dokonanie przez Komisję dalszej oceny w tej decyzji i ostatecznie na udzielenie zezwolenia na połączenie.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Komisję oczywistego błędu w ocenie dotyczącej motywacji do zaangażowania się w zamknięcie dostępu na rynku hurtowego dostarczania płatnych telewizyjnych programów sportowych Premium.
 - Skarżąca podnosi, że przed połączeniem Ziggo miał już możliwość i motywację, aby zamknąć konkurentom dostęp do najważniejszych treści. Zdaniem skarżącej Komisja wiedziała o tym i wobec tego połączenie pozwala na rozszerzenie wykluczenia na nowe rynki, takie jak rynki stacjonarno-mobilnych usług pakietowych typu multiplay.
 - Skarżąca podnosi również, że Komisja niesłusznie stwierdziła, iż wykorzystanie treści na urządzeniach ruchomych jest niewielkie i że wobec tego połączenie nie będzie miało wpływu na te rynki. Co więcej, jak twierdzi Skarżąca, Komisja niesłusznie stwierdziła, że rynki stacjonarno-mobilnych usług pakietowych typu multiplay znajdują się w Niderlandach dopiero na wczesnym etapie rozwoju.
 - Zdaniem skarżącej Komisja niesłusznie doszła wobec tego do wniosku, że połączenie nie będzie miało negatywnych skutków dotyczących zamknięcia dostępu do treści sportowych na rynkach stacjonarno-mobilnych usług pakietowych typu multiplay.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia przez Komisję powodów, dla których joint venture nie będzie miała motywacji, aby nie dopuścić konkurentów na rynku niższego do najważniejszych treści.
 - Skarżąca podnosi, że stwierdzenia Komisji omówione we wcześniejszych zarzutach nie zostały wystarczająco uzasadnione.